

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „
Egy óra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások
intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A pécsi póstahivatal.

Mióta az állam a nagyobb városokban a póstahivatalokat saját kezelésbe vette, azóta az állambiztosítás által évenként a képviselőházhoz beterjesztett költségelőirányzatban tekintélyes összeg szerepel póstafőntartási címeken. Ezen összeg nagyságát akként határozzák meg, hogy minden póstaigazgatóság beadja a maga kerületéhez tartozó hivatalok főntartási költségvetését.

Tehát mindig előre ki van számítva, hogy pl. a pécsi póstahivatal mily összeget fog igénybe venni és hogy hány hivatalnok szükségeltetik a megkövetelt szolgálat teljesítésére. Miután pedig a miniszteriumban igen szívesen veszik, hogyha a póstaigazgatóságok az előirányzott összegből egy bizonyos részt az állam részére megtakarítanak, ennél fogva igen könnyen megérthető az, hogy miért takarékoskodnak oly túlságosan a póstaigazgatóságok a hivatalnokok alkalmazásánál. Innét jön aztán azon sajnós körülmény, hogy a pósta egyes osztályainál valóságos csatákat vív a közönség, míg végre sikerül neki a teendőit elvégeznie. Ennek indító oka abban rejlik, hogy az állam a hivatalnokok létszámának meghatározásánál mindig a régi kerékvágásban mozogva a régi viszonyokhoz mérten cselekszik, nem tartva azonban szem előtt azon döntő körülményt, hogy egy kereskedelmileg és minden más tekintetben nagy lépésekkel emelkedő város egészen más szervezett póstahivatalt követel, mint egy forgalom nélküli kis mezőváros. A helyett, hogy a kormány minden alkalomnál hazánk fölvirágzását hirdeti, jobban tenné, ha körültekintene és kiállítások rendezése helyett rendezné végre állami hivatalaink belső szervezetét. Nem elég az üdvösségre, hogy a kormány minden városban póstatanfolyamokat nyit, azon ügy alatt, hogy szakképzett munkaerőket nyerjen és aztán a vizsgázott embereit kenyér nélkül hónapokon át bagyja sétálni, hanem azon kellene lennie, hogy a kereskedelem és ipar embereinek a teendőket minél jobban megkönnyítse.

Nem is ártana, ha a kormány a póstafőntartókat vizsgázásuk előtt tanulmányútra küldené

a külföldre, ahol meggyőződhetnének arról, hogy mily gyors és pontos kezelés létezik a külföldön és hogy ott mily bánásmódban részesítik a hivatalnokok a közönséget.

Elég sajnós, hogy nálunk már négy órákor csak félve megy a közönség a póstahivatalba, mert ott a hivatalnok által oly megtámadásban részesül, mintha legalább is kérvénynyel jönne. Hisz belátjuk azt mi is, hogy a megfeszített munkálkodás idegessé teszi a hivatalnokot. De ennek nem a közönség az oka, hanem a pósta ügy intézői. Miért nem alkalmaznak az ilyen osztályoknál több hivatalnokot? Hisz igen gyakori eset az, hogy egy kereskedőnek egy-egy hónap másodikán valahol fizetése van, de miután nem sikerül neki az utalványfőladási osztályhoz eljutni, kénytelen a fizetést sürgönyileg eszközölni. De már erre csak nem kötelezhet bennünket az állam? Hisz végre is nem az állam tartja fenn a népet, a közönséget, hanem ellenkezőleg.

Miért nincs az intéző uraknak arról tudomásuk, hogy minden hónap elején és közepén a város különböző hivatala, intézete és a nagy közönség utalványokon pénzt küld szét? Néha egy-egy hivatal ötven utalvánnyal áll a rács elé. Miért kényszerítik a közönséget, hogy ilyenkor órákon át ott töltsen a drága időt, a helyett, hogy még egy hivatalnokot alkalmaznának csak ezeken a napokon át?

Valóban ideje lenne már, hogy a kereskedelmi kamara az ügyet magáévé téve, a kereskedelmi miniszter tudomására juttatná.

Nagy Sándor.

HIREK.

— (A király-manőverek előszele.)

Az őszi nagygyakorlatok már most foglalkoztatják a katonai és politikai hatóságokat. A roppant embertömeghez képest, mely városunkban és a környéken megtelepszik a gyakorlatok idejére, nagy is a gond, s hatalmas arányokban indultak

meg az előkészületek. Pécs városa maga mintegy 15 ezer főnyi idegen katonaságot fog falai közé fogadni, s ezeknek elhelyezése végett a magánházakat is igénybe kell majd venni. Hivatalosan ugyan még mi sem érkezett a városi hatósághoz s bizonyosat nem is tudhatni még; hanem azért a munka könnyítése végett az előmunkálatok s puhatolozások folynak a hatóság részéről. — A vidéken főképp a térképek igazításával foglalkoznak a mérnöki kar tisztjei. A Pécsről Siklóson át a Drávaig húzódó széles területen most revidálják a katonai mappákat. A merre a csapatok elvonulnak, vagy ahol előreláthatólag megtelepszene, mindenütt megvizsgálták a létező kutakat. Ez szegyet is ütött a jó gyüdiék fejében s ijedve futottak a jegyzőhöz avval a kérdéssel, hogy „hát már most a kutak után is adót kell majd fizetni?“ — Bizony mozgalmas napok lesznek azok, s nemcsak katonáéknak lesz melegjük, hanem a politikai hatóságoknak is, mert a mi vidékünkön ilyen nagyszabású manőverek még nem voltak, s így a dolog szokatlan volta nem kis fejfájást fog okozni hatóságnak és közönségnek egyaránt.

— (Névtelen adakozó.) A helybeli jogakadémiai segélyező-egylet tisztikarától veszünk az értesítést, hogy magát megnevezni nem óhajtó nemes adakozó 100 frtot adott át Szere dy József dr. apátkanonok és jogakadémiai prodirektornak azon kikötéssel, hogy ezen összeg a jogakadémiai segélyező-egylet javára fordíttassék. E szép és nemes tettért az egylet tisztikara lapunk utján is hálás köszönetet mond a névtelen adakozónak.

— (A katonaság köréből.) A katonaságnál most erős gyakorlatok folynak s a főltügyelők legközelebb lejönnek, hogy a csapatok fölött megtartsák az előszemlést. Reggel 6 órától délig és délután kettőtől 5 óráig folyton

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Divatbábu.

Van egy kedves, gyönyörű fejű asszonyka ismerősöm, akivel rég beszéltem és akiről azt mondják: szép, fess, ragyogó, de nem szeret semmit, csak a divatot.

Sohase hittem. Lehetetlen olyan megelégedett képet vágni, mint a minővel a szép asszony ura jár kel a világban, ha nem szeretné a felesége. S lehetetlen olyan jó étvágygal enni, mint ez az irigylésre méltó ur eszik, ha igazán úgy volna, — ahogy mondják.

Elmentem a napokban a kis divatbábuhoz. Három varrónő dolgozott az előszobában. A gép és a selyem zörgött, a lányok épen dűmáltak, mikor beléptem.

A salontól csendesen lépett ki a bájos asszony.

Rögtön észrevettem, hogy ki van sirva a szeme. Igéző, gyönyörű volt a sárgás selyem otthonkában, amit a karcu derékon törökösen egy csipke kendő kötött át, melynek szárnyai hosszan omlottak alá. A nyak elején egy da-

rabka, akkora, mint kanári madár szárnya — meztelenül maradt, bődítőan párnás domborúsággal emelkedve ki a csipke rejtekéből.

Ismerős, játékos hangján üdvözölt:

— Jöjjön csak urfi, jó napot, beljebb, beljebb.

Megfogta a kezemet és valósággal úgy huzott befelé a tükör-tiszta salonba.

Ott is feküdt már egy széken és a kereveten egy-egy új ruha. Itt is, ott is selyem, csipke, brocat-halmazat, mint egy divatsalonban.

Ah az ördögbe, ez a menyecske csakugyan olyan, amilyenek mondják: egy kis léha divatbábu. A szemei is azért vannak kisorsva bizonyosan, mert azok az ostoba lányok valami hibát ejtettek valamelyik új toilletten. Minő szerencsétlenség, szegény asszonyka . . . mindezt azonban csak gondoltam.

Említésre sem érdemes, közönséges dolgokról beszéltem összviszsa. Semmikép se tudtam valami vidámabb hangot találni. Ezek a toillettek elvették a kedvemet. (Most látom, milyen rossz férj lesz belőlem.)

Mondta a kis menyecske, hogy unalmasak a bálak, s soha többé nem megy. Elég volt már tizenhárom esztendeig.

Babonásan szép arcot vágott most elszörnnyüködésében és fölkiáltott:

— Rémitő tizenhárom esztendő!

Tiszteltetem az urát kedves asszonyság, — gondoitam újra és önkénytelenül is a fényes toillettekre vettem tekintetemet.

— Értem, szolt az asszony, maga ránézett a ruhákra: hogy hát ezek minek?

Fölvonta egy kicsit a vállát:

— Ugy e hogy ezt gondolta?

— Ezt.

Egy pillanatra elborult a bájos fücske és szemrehányólag nézett reám. Szent Czeccillia tekint így egy képen az irgalom angyalára.

Aztán egy tartalmas, egészséges nevetéssel mondta:

— Szórakozás, tudja, hát csak kell szórakozni . . .

— Persze, — mondtam hidegen.

— De higye meg, igen sok kesertiséggel jár ám ez a boldogságom is . . . Nézze, itt van ez a szép szép rongy — s fölemelte az egyik toillettet a kerevetről — ennek a dereka el van fuserálva, ilyen ránczokat vet.

— Mindjárt tudtam — vágtam szavába részvétellel, — hogy valami szabászati katasztrófa

ltnn vannak a gyakorlótéren és gyakorolják a taktikai csapat-mozdulatokat. Lapunk mult számában már említettük, hogy König báró, a közös hadsereg gyalogsági főügyelője f. hó 12-én Pécsre jön csapatszemplére, s most mint értesültünk, Forinyák altábornagy és a honvédség főügyelője is lejön még husvét előtt városunkba, hogy a Pécsen állomásozó honvéd csapatok fölött szemlét tartson.

— **(Az ideai hadgyakorlatok.)** Mint már említettük, a 4 ik budapesti hadtest, melyhez az 52-ik gyalogezred is tartozik, a 13-dik (zágrábi) hadtesttel kölcsönös hadtest-gyakorlatokat tartanak. Ezen hadtestgyakorlatokat mint minden évben, úgy az idén is dandárgyakorlatok előzik meg. Hogy mily nagyméretű gyakorlat lesz az ezidei, mutatja már azon körülmény is, hogy a századok létszáma a behívandó tartalékosokkal 130 főre emeltetik. A tartalékosok már azért sem fognak örülni a behívásnak, hogy nem 13 napra, hanem 20 napra lesznek behíva. A hadgyakorlatok szeptember 20-án záródnak. Azon körülmény, hogy a 4 dik hadtesthez tartozó lovasezredek tartanak előzetes lovas csapat-hadosztály-gyakorlatokat, még nincs tényleg eldöntve. Az előleges megállapodások végett május hóban nagy számú tábornoki kar érkezik le Főherceglakra, Albrecht főhg. birtokára, majd rá 2 hónap múlva a vezérkar is lejön.

— **(Az egyházmegye köréből.)** A megyés püspök Varga Manó dunaföldvári segédlelkészt a megüresedett párii plébániára plébánosává nevezte ki, helyébe pedig Dunaföldvára Gál Sándor kéméndi segédlelkészt küldötte.

— **(Jóteköny adomány.)** Nádosy Kálmán kir. tanácsos és a bonyhádi ev. ref. egyházkerület főügyelője 1000 frtot ajánlott föl a bonyhádi algimnázium ki egészítése céljából.

— **(Szolgabíró választás.)** A siklósi szolgabírói állás, Perczel Béninek orsz. képviselővé történt megválasztása folytán, megüresedett. Az állást hétfőn a megyei közgyűlésen tölti be a municipium. Tudomásunk szerint bonyhádi Perczel Béla II. aljegyzőt, ki most is Perczel Béni helyett végzi a szolgabírói teendőket, szemelték ki szolgabírónak. Helyébe a II. aljegyzőségre Stenge Ferencz III. aljegyzőt, míg annak a helyébe Szinkovich Károly árvaszéki aljegyzőt kandidálják, árvaszéki aljegyzőnek pedig Róna Kálmán dr. tiszteletbeli aljegyző lépne elő.

— **(Tárgyalások a színházépítés dolgában.)** Említettük, hogy a színház tervére kiírt pályázaton a Steinhardt és Lang budapesti műépítő cég terve lön a nyertes. Tegnap a cég egyik tagja, Steinhardt, lenn is járt a polgármesternél és a városi főmérnöki hivatalban, hogy a szükséges változtatások felől informáltassa magát, viszont a tervek egyes részéről fölvilágosításokat adjon. A terveket — a megállapított változtatások figyelembe vételével — most már

a kivitelre dolgozza ki a pályanyertes cég, elkészítvén egyszersmind a részletes költségvetést is. E munkának két hó alatt el kell készülnie, s akkor a belügyminisztériumhoz kerül az ügy végleges döntés végett. Remélhető hát, hogy ha a minisztériumnál nem húzódik a dolog, úgy az őszre csakugyan megkezdődhetik a régi katonakórháznak, ennek a város csúfjának a lebontása, s tavasszal belekaphatunk az új színház alapkövének letételébe.

— **(A felsőmagyarországi inségek javára)** Hass József kányai (Tolnamegye) plébános 10 frtot küldött a Pécsi Figyelő höz; ezt az összeget Kánya plébániájának szegény hivei gyűjtötték a felsőmagyarországi éhező testvérek részére. Elküldöttük a belügyminisztériumhoz.

— **(A kanalizáció terve)** elkészült, s Zellerin Mátyás be is nyújtotta a vízvezetési bizottsághoz, mely azt nagyjából át is tekintette. A kérdés megoldása általában jó, hanem a csőrendszerrel nem barátkozik meg a vízvezetési bizottság. Zellerin a csőhálózatot Zsolnay-féle agyagcsövekkel tervezi, melyeknek a tisztítása azonban sok nehézséggel jár és nem tökéletes; könnyen torlódás állhat be. A csatornahálónak — a vízvezetési bizottság szerint — széles, járható cementcsövekkel kell készülnie. Nagyobb baj azonban ennél az, hogy a kifolyó piszkot, ürüléket a város végén hová tegyék. A levezető cső nyílása a város alatt elfolyó kanális medrénél jóval mélyebb; de meg ha átszivattyúznák is a csatorna tartalmát, maga a kanális nem oly mély, hogy azt befogadni és tovavinni bírja. A piszkot — minden valószínűség szerint — a kanális mentén öntenék el. Gondoskodni kell tehát arról, hogy a trágyázásra igen alkalmas anyag a város végéről tova hordassék a földekre. A vízvezetési bizottság azt javasolja a tanárnak, hogy a rendszer tanulmányozása végett helyi szakértőket küldjön ki külföldre, a hol a miénkhez hasonló viszonyok közt élő városok már rég megoldották a kanalizáció kérdését. A Zellerin által készített tervben van azonban egy igen becses rész, a lejt mérés, mely — ha akarmilyen rendszer fogadnak is el — igen jó szolgálatot fog tenni a szakértőknek.

— **(Gazdasági tanintézet Pécsen.)** Lapunk zárta előtt vettünk egy levelet Keszthelyről, a honnan azt írják nekünk, hogy ott erősen terjed az a hír, miszerint a keszthelyi gazdasági tanintézet Pécsre kerül. „Ezen hír — írják tovább — nem mai keletű, már évekkel ezelőtt szó volt arról, hogy a gazdasági tanintézet Keszthelyről elkerül, s hogy a Dunántúl egyik jelentékenyebb városában fogják fölállítani, s már akkor is Pécs városát emlegették első sorban.“ Nem állanak most e pillanatban rendelkezésünkre pozitív adatok, de ha csakugyan úgy áll a dolog, hogy a gazdasági tanintézet fölállítására valóban Pécs városa

van kiszemelve; akkor városunk ismét egy hatalmas lépéssel halad előre, s jogosan provokálna magának az elsőséget a Dunántúl összes városai között.

— **(Szepessy szobra)** szintén elkészült valahára. A tanács megbízásából — mint annak idején jeleztük — Kiss György derék szobrászunk újabb mintát készített, melyet most már el fognak fogadni a kivitelre. A szobor alak 2 méter, az egész szobor, a talappal együtt, 5 méter magas lesz, s 10 ezer forintba fog kerülni, amire 8 ezer forint már együtt is van. A szobor elkészítésére két évet tűznek ki.

— **(A kereskedő ifjak egylete)** a „Pécsi kereskedelmi önképző- és betegsegélyező-egylet“ e hó 10-én délután tartja rendes közgyűlését. A tizenhetedik évét élő egylet 7618 frt 49 kr. alaptőkével rendelkezik, 2608 frt 28 krt adott ki, s bevett 2684 frt 72 krt. Van az egyletnek 80 pártoló és 204 rendes tagja.

— **(Tipold Özséb f.)** A zircz-csiszterci rendnek egyik jeles tagja hunyt el mult vasárnapon. Tipold Özséb Károly, ki Pécsen a főgymnáziumban sok éven át a történelem és földrajz tanára volt, Herczegfalván, hol utóbb lelkészkedett, 52 éves korában hunyta le szemét. Egész nemzedéke a városnak és környékének járt eleje történelmet és földrajzt tanulni, mely tárgyakat a derék tanár nagy melegséggel, teljes odaadással adta elő tanítványainak. Szigorú, de jószívű ember volt, valódi atya a növendékeknek, akik félték tőle, de rajongtak is érte következetes és igazságos bánásmódjaért. Városunk társasköréi is szerették a kedélyes papot, ki rendjének is kimagasló alakja volt. A 70 es években vaskos történelmi zsebszótárt adott ki, mely maig is az egyedüli a magyar történelmi irodalom terén. Tipold Özséb 1838-ban született, 1855-ben lépett a rendbe, melyben 1859-ben tette le a szerzetesi fogadalmat, és 1862-ben szentelték föl áldozárra. Tizegyezer évig tanárkodott, részint Egerben, részint Pécsen, hol sokáig a rendház gazdája is volt. 1978-ban lelépett a tanári székéről s Herczegfalvára ment, a rend egyik plébániájára, ahol hivei szeretetétől környezve végezte a lelkészi teendőket. Temetése kedden délelőtt ment végbe, s a gyászszertartáson a pécsi rendház részéről Inczedy Dénes igazgató, az elhunyt egykori tanártársa volt jelen.

— **(Katonazene a sétatéren.)** A helybeli 52. gyalogezred házi zenekara az enyhe tavaszi napok beálltával minden csütörtökön délután fél 5 órától 6-ig a szokásos sétatéri zenében fogja részesíteni a publikumot. Csütörtökön délután volt az első sétatéri zene, mely az idén majdnem egy hónappal előbb vette kezdetét, mint az előző években.

— **(Kritikák a „Fotografiák“ról.)** A „Magyar Szemle“, Budapesti megjelenő irodalmi folyóirat a következőket írja:

Az apa.

— Jelenet a bíró előtt. —

— Megöllek!

Még a bíró előtt sem tudja mérsékelni a dühét, csontos öklével megfenyegeti azt a rongyokba burkolt, tápolygó öreg asszonyt, akit a rendőrök vettek ki a kezei közül.

Az adáz, rekedt kiáltás után gyöngéden, csillapítón lebben el a sikoly egy sugár, tiszta ruhába öltözött leányka ajkairól.

— Atyám?

Sugár leányka szemei tapadnak féltő gondadal a vén elzúllottre . . .

Összeszedi magát. Eszébe jut, hogy a bíró előtt rendesen kell viselni magát. Hiszen ő is rendes ember volt valamikor. Becsülték. Most már aztis fölveszi, ha azt kiáltják rá: te kutya! . . .

Régi ismerős, ha fölismerné, majd kérdezné, hogy jutott ennyire a szegény Tamás? Hogy jutott ennyire ez a jámbor ember, hogy erőszakkal kellett bevonszolni a törvény elébe, mert elakarta tiporni egy hozzá hasonló nyomorult koldus asszony életét.

Jóraláló, szelid fiu volt valamikor. Mindenki osztozott az örömeiben, mikor szép me-

történt. Nagyságodnak ki van sirva a szemecskéje.

— Hát meglátszik? — kacagott föl a kis menyecske a tükör elé szaladva.

Föltettem magamban, hogy egypár gorombaságot mondok ennek a gyönyörű léha asszonynak és azzal elmegyek örökre ebből a hideg, türes divatsalonból.

Megmondtam neki, milyen szerencsésnek érzem magam, hogy láttam azt az édes enyhe fészket, a hol a boldogságot varrógépen csinálják.

Hogy szeretnék én is ilyen gyárilag készült boldogsághoz jutni. Nekem még nem találták ki a hozzá való gépet.

Mint egy szenvedő Magdolna, úgy nézett reám és hallgatott a szép asszony. Mondta; mikor abbahagytam, hogy csak tovább itéljem, majd felel ő.

S mikor elállt a szavam a különös magaviseletre, fölugrott s megragadta a kezemet és a szobákon keresztül vezetett.

— Figyeljen, milyen borzasztó csend.

A következő szobában újra szólt:

— Ugy-e milyen borzasztó csend?

A harmadikban:

— itt is csend.

S tovább mindenütt csend.

A varró szobába érve, fölvidámulva mondta:

— Lássá, legalább a gép és a leányok itt lármáznak egy kicsit. Ez az egész élet itt az én házamban.

A varróleányok félrecsusztatták a selymet, megállt a gép és összenéztek. Az egyik megszólította a ház urnőjét:

— Nagysága, rögtön próbálunk.

— Hallja, — fordult felém a divatbábu — majd ezt a pompás toilettemet bemutatom a tavasszal.

— Képelem, mennyi gyönyörűsége telik ebben a kedves férje urának:

— Bizonynyal, — szegény uracsám egész nap dolgozik, hanem este, ha hazajön, mind fölpróbálom előtte. Dicsér, hogy milyen szép vagyok. Melyik tetszik? kérdém tőle. S abban, a melyik neki legjobban tetszik, leülök mellé, ráhajtom a fejem a vállára, átfogom a nyakát és sírok . . .

Könybe lábadtak itt a bájos divatbábu szemei és folytatta . . .

— És a fülebe sugom az uracskámnak: Mihály, én ezt a sok selyem- és csipkerongyot odaadnám egy — tarka pólyáért.

Ri ó.

Haksch Lajos a „Pécsi Figyelő“ szerkesztője hosszabb ideje szorgalmas munkása a vidéki sajtónak s időnként közrebocsátott kötetei a fővárosban is figyelmet ébresztettek. Mint novellaíró azt a műfajt kultiválja, amelyet legtalálósabban Sipulus zsánernek nevezhetnénk: a groteszk ötletekre, szellemes fordulatokra alapított — legtöbbször igen sovány meséjű — tárczát. S ebben az irányban, mint legújabb kötete is mutatja, elég szerencsével dolgozik. Ügyes és könnyű stílus, jóízű, eredeti elmésség, éles megfigyelés egyaránt ajánlják munkáit. A kisvárosi életből ad karikatúrákat találó vonásokban; kár, hogy néha nagyon is keresi a torzképeket s ilyenkor szellemessége is erőltetetté, ötletelhajzásossá fajul. (A mi pajzsunk a megye címerével. Miért vagyok én haragban Barossal?) Egy-két ilyen gyöngébb dolgot azonban könnyen elfelejtet a kötetnek egyébként mulattató, élvezetes tartalma, s a kik nem mélységet, hanem könnyed, szórakoztató olvasmányt keresnek, azoknak bizvást ajánlható.

— **(Szerencsétlen lovas.)** Horváth Antal peleldi polgár a napokban belovagolt Pécsre, hogy itt egyet s mást bevásároljon. A siklósi utcára érvén, valóságos galoppban vágatott. A ló azonban hirtelen elcsuszott s lovásával együtt lezuhant. A polgár szerencsétlenül a ló alá esett, s csak nagy nehezen lehetett az oda sietett embereknek őt a ló alól kiszabadítani. Mindenki holtnak hitte a szerencsétlen lovast, a ki azonban később magához tért; hanem a karja törött ki, ktlvásban más sérülést nem szenvedett. Azonnal beszállították a kórházba, hol jelenleg is ápolják.

— **(Megjutalmazott jogtanár.)** Minden év április 6-odik napján a városbáz üléstermében egy szűkebbkörű bizottság ül össze, hogy a néhai boldog emlékeztű Farkas István volt pécsi ügyvéd és városi bizottsági tag részéről, a tanítványait leghazafiasabban nevelő tanár vagy tanító javára tett ösztöndíj odaitétele érdemében határozzon. Az idén a bizottság szerdán d. e. ült össze a polgármester elnökleite alatt. A kijelölt tiz intézet közül négynek tanári karából már részesültek a jutalomban, így tehát hat tanintézet között történt a sorsolás és pedig: a főreáliskola, a joglyceum, az izraelita-, belvárosi-, szigeti- és budai külvárosi népiskolák között. A szokás szerint ezen tanintézetek neveit az urnába helyezték, a honnan Friedl jogtanár a sorsoláskor a joglyceum nevét húzta ki. A szavazásra tehát a joglyceum tanári kara került. A szavazás a következőkép történt; beérkezett 15 szavazóczédula, a melyek közül Kasza József dr. 1, Mutschenbacher 1, Rézbányai János dr. 2 és Kossutány Ignác dr. 11 szavazatot nyert. Miután tehát Kossutány Ignác dr. abszolút többséget nyert, a bizottság elrendelte, hogy a Farkas féle alapítvány kamatai a nevezett jogtanárnak adasanak át. Vasárnap d. e. fogja Aidinger polgármester ünnepélyesen átadni a jutalmat Kossutány Ignác dr. jogtanárnak.

— **(Nem várt meglepetés.)** A Mecsek egyik Pécshez közel levő rezulájában elrejtve áll egy-két cigánykunyhó, a melynek fekete lakói, a kiránduló közönségnek revanche-képen, gyakran lerándulnak a városba. Itt természetesen az országuton összeszedett vasdaradokkal, esetleg vajúkkal kereskedelmi tárgyalásokba bocsájtkoznak, és az esetben, ha ezen tárgyalások eredménytelenek maradnak, tisztában lévén a helyzet signaturájával, ahhoz az eszközhöz nyulnak, mely a tulajdonos tudta nélkül sok mindenfélét juttat birtokukba. Ezt az eszközt pedig közönséges nyelven lopásnak nevezzük. Ehhez az eszközhöz folyamodtak a szerdai vásár alkalmával Horvát János, Pápai Ferencz és Sárközi Ferencz kóborezigányok, kik a vásártérről hazafelé ballagva, a külváros egyik magára hagyott házából sok mindenféle enni valót loptak el a fölfeszített éléskamra- és konyhából. Kunyhóikba érve, még ki sem pihenték az út fáradsalmait, máris megkezdődött a harc az enyém és tied fogalma között. De a heves vita közepette csakhamar ott termett egy nem várt személyiség több társa kíséretében, a ki a pörlekedőket ketté választotta és kijelentette, hogy bizony a jószág egyikőké sem, hanem az övé. A megijedt cigányok térdre hulltak és könyörögtek a „nacscságá“-nak, hogy ne zárassa be őket, mert ők mindent visszaadnak és többé soha sem néznek a házatájéka felé sem. De a megkárosított gazda mindazonáltal följelentette őket, s az ellopott 5 drb sonkát, 2 bődön zsirt és 2 oldal szalonnát lakására szállította. Ezek hát jól ellátták volna magukat a nagyhétre bőjti eledellekkel, ha az igazságszolgáltatás keze nem ment volna velük osztolni.

— **(Az iparosinasok munka-kiallítása)** a husvéti ünnepek alatt vagyis ápril hó 16-dik napján a belvárosi népiskola II. emeleti helyiségében nyílik meg s ápril 18-adikáig tart. A megnyitás 16-dikán d. e. 11 órakor megy végbe, melyre a nagyközönséget is meghívja az iskolabizottság. Az igaros gazdáknak a tanonczaik által elkészített munkákat f. hó 10—13 ig kell okvetlenül beküldeniük.

— **(A harkányi fürdő védőterülete.)** Ez ideig a harkányi gyógyfürdőnek nem volt megállapítva a védőterülete, melyen belül a forrás védelmére való tekintetből nem szabad idegen vállalatnak furások által kutat vagy gyógyforrást nyitni. Benyovszky Lajos, a harkányi fürdő tulajdonosa most folyamodott a földmivelésügyi miniszteriumhoz, hogy a fürdő védőterületét állapítsa meg. Ebbe belevonatik Siklós és Gyüd is, mely községekkel egy terjedelmes négyszög képezné a tilalmas területet.

— **(Szaporodik a macadam-ut),** tehát szaporodik a por is. Hajdan, tiz év előtt azért nem akartak rendszeresen kövezni, mert a vízvezeték elkészültét akarták bevárni. E miatt hát kövezhettek volna, mert tiz év alatt ugyan már a második nagy kövezés is elromlott volna. Aidinger ebből ki fogja sütni, hogy: lám e szerint ő két kövezés árát takarította

meg a városnak. Igaz, de megrontott két generációnak az egészségét. Most, hogy a vízvezeték innen-onnan készen áll, most meg a kanalizációval tologatják el a kövezést, s a hol ez szükséges volna, oda macadamot visznek. Így kímácazózzák a Ferencziczek-utczának egy részét, az Alsó-Malom utczát, a Péterzelyem-utca egy részét, a Tettye utczát a püspökmalomig, a Kalvária-utczát a Minden-szentek-utczáig. Lesz hát por bőviben.

— **(Munkás betegsegélyezés.)** Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezése a kereskeelmi miniszter rendelete értelmében április hó 1-je óta lépett életbe. A rendelet megküldetett valamennyi másodfoku iparhatóságnak azon utasítással, hogy e rendelet egy példányát az elsőfoku iparhatóságoknak küldjék meg s a betegsegélyző pénztárak megalakítása és életbeléptetése körüli teendőket gyorsan és pontosan végrehajtanak, akként, hogy a kerületi betegsegélyző pénztárak országszerte még az év folyamán megkezd-hessék működésüket. A másodfoku iparhatóságok fölcszólítatnak, hogy szigoron járjanak el ellenőrzési teendőkben és figyelmeztetnek, hogy a miniszter külön szakközgei által is még azonkívül ellenőriztetni fogja az alsó iparhatóságok ebbeli eljárását. Az ápril elsején már létező különféle betegsegélyző pénztárak, amennyiben továbbra is — mint ilyenek — főnállani akarnak; a törvény 88. §-ában körülírt föltételeknek megfelelően kötelesek alapszabályaikat 1892. június 30-dikáig a törvény rendelkezéseinek megfelelően módosítva a kereskedelmi miniszterhez fölterjeszteni.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** április hó 12-én (kedden) d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. A napirend tárgyai: Elnöki előterjesztések. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter leirata, melylyel a vasárnapi munkaszünetről szóló törvényre vonatkozó módosított rendeletet a kamarának megküldi. Ugyanazon miniszter leirata a bormustra küldeményeknek italmérési adómentessége tekintetében fölmerült kételyek ügyében. Ugyanazon miniszter leirata ipariskolai szaktanítók részére adományozandó utazási ösztöndíjak tárgyában. Ugyanazon miniszter leirata bírói árveréseknek vasárnapokon való tartása ellen tett kamarai fölterjesztésre. Ugyanazon miniszter válasza a kamara által múlt évi jelentésében a cukorfogyasztási adó beszédésére vonatkozólag tett panaszra. Ugyanazon miniszter leirata a hazai bíripar terén főnállók bajok orvoslása ügyében. Elnökségi javaslat a pécsi kamaránál egy fogalmazói állás szervezése iránt. Az aradi társkamara körlevele a Szerbiába való szesz kivitelünk biztosítása ügyében. A temesvári társkamara átirata a tüke-kamatadó kivetése körül fölmerülő viszásságok megszüntetése ügyében. Ugyanannak átirata vasárnapi munkaszünetről szóló újabb miniszteri rendelet II. r. 4-ik pontja zárható-rozmányának hatályon kívül helyezése ügyében.

nyescskét hozott a házhoz, melyet két keze szorgos munkájával szerzett. Még a lába porát is csókolta annak az asszonynak. Az pedig hatalmaskodott rajta. A férj kedvét kereste mindenben, egy szóval, egy gondolattal sem vétett ellene. Dolgozott a szép ünneplőieért, a szallagjaiért, selyemkendőieért. Az asszony prédált, nem tudott eleget keresni számára az ura. Megvetette ezt az érte igát-vonó barmot, el is hagyta gyalázatosan, nemcsak őt, de a kis leányát is aki akkor 2 éves lehetett, aki abban a hiszemben nőtt föl, hogy az ő anyja odalenn van a virágot termő sirban . . .

Végkép elkeserítette ez a szegény, iparkodó embert. Megutálta a munkát, melylyel nem tudta magának megtartani a boldogságát.

Alig birta fölnevelni a kis Ilonkáját. 14 éves korától kezdve, azután a leány leány tartotta fönn az apját kézimunkával, nehezebb dologgal is, amit kapott, amire a jó szomszéd asszonyok tanították, akinek a gondja alatt jobbara fölcseperedett, akik sokat beszéltek neki ay ő meghalt édes anyjáról. De a leányka gyöngéd keze nem birta visszatartani a férfit az örvénytől, melybe rohant. Pedig a vén em-

ber bálványozta leányát, de ő maga elakart pusztulni minél hamarább.

Villogó, haragos szemekkel nézett az ijedten összekuporodó öreg asszonyra, a leánya csillapító szava daczára.

— Hát miért akarta bántani ezt az öreg asszonyt?

— Miért?

Lázás indulatroham fut át a férfi testén, hevesen tör ki ajkain a vád:

— Megakar rontani egészen a nyomorult. Meg akarja mérgezni az életem örömét. Inkább a szemem világát vegyék el, sem hogy erre a leányra ne nézhessek többé gyönyörűséggel.

S közelebb hajlik a sápadt asszonyhoz, ugy susogja:

— Irigyled az egyszerű fehér ruháját, ugy-e? Magaddal akarod rántani? Előbb a pompába, azután a szemétre.

A bíróhoz fordul.

— Rajta kaptam. Beszélte a leánynak sokfélét. Istenem, mi kell egy ilyen tapasztalatlan, 15 éves ostoba leánygyermeknek. Egy-két szó gyilkos mérge lehet a számára. Olyan szavakat suttogot neki az asszony. Azzal is

akarta elszedíteni, hogy azután többet adhatz az apádnak, nem fog sanyarogni szegény . . .

— Tekintetes urak! Csupa rongy vagyok. Nyomorban halok meg, de azt akarom, hogy ez a kis leány fogja be a szememet, ne kelljen őt is megátkoznom, mint . . .

Lehanyatlik a keze, melyet az öreg asszonyra mért . . . A leány is zokog ott a sarokban.

— Mint őt, akinek minden inségemet köszönöm . . .

A szerencsétlen elzüllöttre meghatottan néz a bíró s megkérdi tőle:

— Minden inségét ennek köszöni? De hát ki ez az öreg asszony?

A férfi ránéz a koldusnőre, aggodalmas tekintet vett leányára, aki a sarokban áll s odahajlik a bíróhoz:

— Küldje ki a leányomat bíró ur . . . ő nem tudja . . . s én nem akarom előtte megmondani . . .

S halkan susogva folytatja;

— Mindennap összecsókolgatja az arczképét . . .

Eizer János kamarai beltag beadványa a pécsi postahivatali személyzet szaporítása s a postahivatali helyiségek megfelelő kibővítése és berendezése ügyében. Hoppel Lajos folyamodása a pécsi kiállítási ösztöndíjnak a tolyó évben is részére való adományozása iránt.

— **(Kossuth a floxera pusztításairól.)** Kossuth Lajos a minap egy kecskeméti konyak-gyárossal, ki Olaszországban járván tisztelgett nála, kizárólag gazdasági kérdésekről beszélt. Szomorú hangon említette a szörnyű pusztításokat, melyeket a filloxera mivel Magyarországon. Olyan intenzív szőlőgazdaság, mint a milyen eddig volt — mondta Kossuth — aligha lesz ismét Magyarországon. Most már, sajnos, valósággá lett az, a mit egy borkereskedő mondott a fiának: „Manapság mindenből lehet bort csinálni, — még venyigéből is.” Kossuth azt hiszi, hogy — miután Olaszország évente mintegy 30 millió hektoliter bort termel — Olaszországból kellene bort bevinni Magyarországra. Nagy akadály azonban az edényre szállítás és visszaszállítás alkalmával szabott vám, mely a bort nagyon megdrágítja. Ezt, ugymond Kossuth, hallotta két magyar miniszteri hivatalnoktól is, kik nemrég látogatták meg. A bajon már most szerinte úgy lehetne segíteni, hogyha a bort hordó helyet kecskebőr-tömlőkben szállítanák.

— **(Új köpenyeg a katonaság számára.)** Soha ki nem fogynak a mi katonai szaktekintélyeink az öltözeti reformokból. Most a füstnélkül való löpor ad nekik nagy gondot, mert azt tartják és pedig helyesen, hogy a most használatban levő sötét köpenyeg már messziről is nagyon jól fog látszani, minthogy nem takarja el ezentúl a lövések füstje az ellenség szemei elől, mint ezeltörtént. Így hát valami világosabb színű köpenyeget rendszeresítenek, melylyel takarékosági szempontból csak fokozatosan szerelik föl a katonaságot. Bécsben a katonaság egyrésze már ezzel az újfajta köpenyeggel van ellátva.

Eszterházy Cognác diadala külföldön. Az „Egyetértés” „Magyar Hirlap” „Budapesti Hirlap” valamint az összes fővárosi lapok az Eszterházy Cognácról a következőket írják.

„A mint lipcei levelezőnk írja, részt vett a vörös kereszt-egyletnek ottani nemzetközi kiállításán a Gróf Esterházy Géza angyalföldi cognacgyára is, és ott a magyar cognaciparnak megérdemelt nagy diadalt szerzett. Ő fölsége a király és a legelőkelőbb személyiségek több ízben szerencsétlítették a gyárnak ottlévő igazgatóját látogatásukkal és legnagyobb meglepetésük kifejezésével. A kiállítási jury a legnagyobb kitüntetést ítélte oda, a „nagy arany érmet.” Hogy ezen cognac minő lelkesítő hatást gyakorolt az ottani intéző körökre, az a szász kir. hivatalos lap a „Leipziger Zeitung” következő cikkéből következtethető: „a francia cognac, mely még néhány év előtt a német és osztrák piacot uralta, gyakran magyarországi nyers anyagból készült, sőt nemritkán kész cognacot is vittek ki Franciaországba, hogy ott „elkészíttessék” és azután magas áron ismét Németország és Ausztriába bevitessek. A vörös kereszt kiállításán megismerkedtünk a Gróf Eszterházy Géza négy csillagos cognacjával. A gyár, mely a budapesti Angyalföldön fekszik, az általunk eszközölt kóstolás szerint oly cognacot producál, mely igen finom aromával és fölötté kelemes izzal bír. Évekkel ezelőtt ittunk Lipcsében egy 1811-ből eredő francia cognacot, melyet a legfinomabbnak tartottunk mindazok közül, a melyet valaha ittunk; ezen cognachoz nagyon hasonlít a gróf Esterházy-féle cognac. Minthogy a cég tervezi a Németországba való kivitel, ennél fogva nemsokára Szászországban is ihatunk kitűnő cognacot. Őszinén örvendünk a magyar cognacipar ezen diadalanak külföldön.”

Az igazságnak megfelelőleg pótlólag konstatáljuk, miután ez a múlt közleményünkben véletlen folytán kimaradt, hogy Opris Péter póstatávirdaigazgató úr nevében, az ő megbízottjai szóval ki is jelentették, hogy az igazgatóról terjesztett ominózus hír alaptalan rágalom. Főlkérítettük utólag még annak közlésére is, hogy az igazgató úr a külön nyilatkozást az igazgatósági tisztviselők nyilatkozata után fölöslegesnek tartotta.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Új zenemű** jelent meg Kővér Miklóstól „Bini” polca-francaise név, mely ez idényben kedvencz táncdarabja a közönségnek. Ára 1 forint. Kapható Taborszky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében Budapest, Váci utca 30-dik szám alatt.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tek. szerkesztő úr!

Szíveskedjék néhány sorom számára helyet szorítani lapjában. Azt akarom a pécsi rendőri hatóságtól kérdezni, vajjon a vasárnapi munkaszünet csak a kisiparosokra és kiskereskedőre szól? Vajjon jogos-e az, hogy az iparost és kiskereskedőt, ha a törvényt áthágja, pénzbírsággal sújtják, míg a nagykereskedő — akár nem is volna törvény — oly nyíltan dolgoztat vasárnap délután irodájában. Merem állítani, hogy a rendőrségnek van róla tudomása. Pedig épp azok dolgoztatnak, kik úgy rajongnak a mostani kormányért és annak legnépszerűbb tagjáért Barossért, éppen azon miniszterért, ki ezen üdvös törvény létrehozója.

Hazafias üdvözzel

Egy polgár.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

VEGYESEK.

— Elérkezett a várva várt kikelet, a rideg zord tél után. A bájos Margitsziget is tavaszi mezbe kezd öltözködni. Fái rügyedeznek, világra szóló hírességű pázsitterületei kizöldülnek és gyönyörködtek a szemet; de megszólal fülemilje is, mely elbűvöli a hallgatót. A Margitsziget páratlan szép zöld pázsitjai és a fülemile elbájoló csattogása már Európaszerte híresek és mindegyikünk, kinek csak egy talpalattnyi földje, kis ligete van, nagyon óhajtaná, hogy megszerezhesse magának a Margitsziget e két specialitását, — gyönyörét. Ám a csalóány nem zokog megrendelésre, oda telepíti fészket a hova neki tetszik és ha el nem riasztják, évente oda is tér vissza. Ellenben a szép pázsitot mindenki könnyen megszerezheti, annál is inkább mivelhogy a Margitsziget gyönyörű pázsitaihoz is egy budapesti magkereskedő szállítja a fűmagot. E bársónyszerű üde zöld gyepet, melyet Mauthner Ödön budapesti magkereskedő combinált fűmagkeverékével létesítettek és mely nemcsak a Margitszigetnek, hanem egyáltalán a magyar diszkertészetnek és magkereskedelemnek is díszére válik, mindenki könnyű szerrel megteremtheti saját területén a Mauthner-féle fűmagkeverék alkalmazásával.

— x **A Neidlinger G.** czég helybeli üzletének hatásköre nagyobbítottván, több utazói állás töltendő be. Tisztességes és kifogástalan elő élettű egynégy, kik jó ajánlatokkal bírnak, fölvetetnek s ca jó szorgalmas és kitaláló, helyi és vidéki pénzbeszedőkké kiképeztetnek, mi által alkalmuk van maguknak állandó és jövedelmes állást alapítani. Személyes ajánkozások naponként délután 2—3 óra közt a czég irodájában történhetnek.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

E kitűnő könyv, s tán józan esze is, megnyugtatta lelkiismeretét. Kibékült azzal a gondolattal, hogy Frock eretnek. De titkon mégis oda törekedett, hogy megtérítse. Remélte, hogy ezt leginkább azzal éri majd el, ha ráveszi, hogy vasárnaponként, vagy akár hétközben is egyszer elmenjen vele a misére.

Időközben egészen váratlan esemény történt, mely dugába döntötte a megtérítés terveit. Az őrnagy egy reggel lélekszakadva lépett Frock szobájába, megölelte s így szólt:

— Nos, Jónatán barátom, a te Dávidod ime mindent megtéríthet neked; megjutalmaz-

hatja szeretetedet. Képzeld csak! Olvasd ezt a levelet! A városi tanácsos küldte . . . ejnye nem akar az eszembe jutni, honnan! elég az hozzá, uokabátyám, az öreg alhadvezér — ejnye no, hisz tudod, az izé . . . elbeszéltem neked, hogyan sebestült meg izé mellett — nos meghalt, nincsenek örökösei, s összes jószágait igazság szerint, meg az ő végakarata folytán, én öröklöm. Isten nyugosztalja izé uokabátyámat! Mi mindig jó barátok voltunk. Ime, megdúsogazdagodtam. Olvasd csak! Az van benne, hogy menjek oda, vagy pedig küldjek valakit magam helyett, olyant, aki — hisz jobban érted te, mint én . . . olyan izét, aki majd el tudja intézni a dolgot. A kánya vigye, asszonyok meg ügyvédek akadékoskodnak a dologban. Csak aztán rosszra ne forduljon valahogy, s füstbe ne menjen minden örömem. Egy kakasításnyit se értek a jogtudományhoz; vén vagyok; aztán meg tudod utra se igen szeretnék kelni ebben a zord téli időben.

Frock elolvasta a levelet. A dolog úgy állott, ahogy Tulpen úr mondta; az örökség jelentékeny volt, de a végrendeletet, valamint az örökséghez való elsőbbségi jogot az elhunyt oldalrokonai, akik még a nevet is viselték, erősen megtámadták. Frock megígérte az őrnagnak, hogy majd maga utazik oda s tisztazza az ügyet.

— Tavaszra remélhetőleg el lesz intézve minden; akkor aztán átköltözködhettek jószágaira! — mondá Frock. Becsomagolta könyveit s rögtön fölvilágosítást kért az őrnagytól az elhunytal való rokonság dolgában.

Azalatt, míg a pör eldöntéséhez szükséges irományok mind megkerültek, néhány hét telt el. Frock az idő legnagyobb részét, föl hagyván eddigi foglalkozásával, az őrnagy családjá körében töltötte. Miket nem terveztek, miről nem álmodoztak itt. — Leonóra és Jozefin tündöklő fényben látták a jövőt; a szivárvány színei nekik bágyadtak voltak. S Frockot természetesen egyszer sem feledték ki terveikből s ábrándjaikból. Hogyan is hiányozhatott volna az, ki csak maga sem tudta, hogy nélküle a többiek boldogsága nem lenne teljes.

Még Jozefin sem, a maga hatása és élete körének e számító ismerője, akinek tetszésétől függött elvégre minden, akit mindenki imádozott: még ő sem titkolta atyja előtt, hogy Frocknak szükségképp szintén el köll hagyni a fővárost s velük együtt költözködni az ígért földjére. Nélküle — ezek voltak szavai — áldás nélkül maradnánk!

— Igazad van! — szólt Leonóra: — Hallotta! édes apám! Áldás nélkül!

— Világos! — mormogá az őrnagy.

— De — mond Jozefin fölkelve ablak melletti ülőhelyéről s megölelve az öreg őrnagyot: — de atyám, rá is szánja-e majd magát? Soha egy szót nem szólt, mikor terveinkben főszerepet juttattunk neki. Kedves atyám, Frock igen sajtáságos egy ember. Kérem, igétesse meg vele, hogy majd elkísér bennünket.

Tulpen úr csodálkozott kissé leánya agógoskodásán.

— De én igazán nyugtalan vagyok! — mondá Jozefin.

Amint Frock eljött, az őrnagy mindjárt ezen kezdte:

— Jónatán barátom, leányaim azzal rémitgetnek, hogy te izébe utaztunkkor elhagysz bennünket. No már efféle döreséget csak nem követsz el! Szó sincs róla, ugy-e? Törödsz is te a fővárosi étellel; velünk jössz a jószágra, s ott maradsz életfogytiglan. Te, mint szállásoló mindenekelőtt kiválasztod majd lakásodat, keretedet és a többit. Mi beérjük azzal, amit kijelölsz nekünk. Frock meghajolva, köszönetét nyil-

vánította. Elhalványult. Észre lehetett venni, hogy fájdalmasan érintette valami.

Leonóra hangos fölkiáltással s kitárt karokkal ugrott feléje, erősen magához szorította s mondá:

— Oh kérem, kedves Frock úr, ne nézzen így, ne nézzen így! Tekintete olyan, akár a halál angyaláé, jól ismerem.

Jozefin látta őt s elhalványodva tilt le. Csak néha emelte rá szemét.

— Beszéljen hát! — szólt Leonóra: — Ön velünk marad, elválhatatlanul! Mondja az Isten szerelméért, hogy igen!

Frock szívére tette a kezét s előre is bocsánatért esengő tekintettel mondá:

— Ezt nem tehetem!

— Hohó! — kiáltott az őrnagy ijedten: — Nem vagyok-e én a te Dávidod? S te el akarsz hagyni? Jónatan. Ne üzz tréfát velünk; láthatod, mennyire lesújt bennünket az ilyen tréfa. Kezet rá, öcsém, hogy életedet ott töltöd jószágunkon.

— Nem lehet! — viszonozta Frock halakán, de az eltökéltségnek nála megszokott hangján.

— Nem lehet? Jónatan. Ugyan mi akadályoz? Hisz szabad vagy, akár a madár. Nem lehet? Gyerekség! Mi tart vissza a fővárosban? Nem mi vagyunk-e egyedüli barátai?

— Igen.

— Vagy talán, mondjad csak, valami szép leány bilincselte le? Sillám! Mi bilincseljük le az izét s magunkkal visszük. Csak ki vele. A szeretőd tartóztat?

— Nem.

— Nos hát, mit törődöl akkor a fővárossal?

— Semmit.

— S még sem akarsz velünk maradni s lakni az ígért földjén? miután a nyomor éveiben jó angyalunk voltál.

— Nem lehet.

— De mért nem? Mégis köll lenni valami akadálnak. Majd elhárítjuk. Tudod? mikor izé mellett azt hitték, lehetetlen elfoglalni a batiériát. Nem neki rugtattam-e gránátosaimmal? s nem elfoglaltam-e? Persze, hogy tiz, vagy tudom is én hány derék ficzkóm adta meg az árát!

— Mindent megteszek önért; életemet is föláldoznám. De tegyen meg ön is értem valamit. Engedje, hogy mihelyt elintéztem örökségi ügyeit, szabadon mehessek, amerre akarok. S kérem, ne beszéljünk erről többet. Nem tudja, mennyire tépi szívemet. Ha kedves ön előtt életem, egészségem, ne beszéljen erről többet.

— Ugy Isten veled, ígért-földje! — zokogott Leonóra. — Atyám, maradjunk akkor inkább a városban.

— Ugy van! — mondá komolyan az őrnagy.

— Akkor — akkor, — hebegé Frock, — akkor — énnekem köll elhagynom a várost. Szent köteleességek hívnak máshová.

Midőn ez utolsó szavakat kiejtette, anynyira meg volt hatva, hogy alig tudta őket befejezni. Bucsuzott, s megígérte, hogy rövid séta után megint visszatér.

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Egy magyar pénzügyintézet jubileuma.

— Pólya Jakab könyvéből. —

A „Pesti Magyar Kereskedelmi Bank“ í. hó 30-án fogja ünnepelni fönnállásának 50 éves jubileumát. Ez alkalomból, a bank megbízása folytán — Pólya Jakab érdekesen és tanulságosan írta meg e pénzügyintézet keletkezésének és 50 éves fönnállásának történetét.

1830-ban egy pesti nagykereskedő, Ullmann Mór, tette társai körében azt az indítványt, hogy „állítsanak föl oly intézetet, mely által a kereskedés és ez által a hazai munkásság

számára jelentékeny összeg szereztessék, mely egyedül a kereskedésre fordítva, hazánkban a pénz forgását sokszorozza, az igyekezetet bátorítsa, az elvállalt tartozások pontos teljesítését könnyebbitse, végre a személyes hitelnek biztos alapot szerezzen s éppen ezáltal a szorgalomnak eddigelé oly veszedelmes uzsorát megszüntesse.“ Az érdekelt körök az eszmét szívesen fogadták és serényen hozzáálltak a kivitelhez.

Ez azonban nem volt oly könnyű, mint hitték. Jóllehet még 1830. tavaszán a két millió pengő forintra tervezett alaptőke negyedrésze jegyezve volt, több mint egy évtizedig tartott, míg a bank megalakult. Hiába protegálta József nádor a magyar kereskedők vállalkozását, a bécsi kormánykörök az akkori osztrák nemzeti bank versenytársának gyanították a keletkező „Első magyar kereskedelmi bank“-ot és ellenszenvük erősebbnek bizonyult a nádor jóakarátánál. Az engedélyezési kérvény, amelyet a tervezők a nádor útján ennek ajánló levele kíséretében a magyar udvari kancelláriához benyújtottak, valóságos bolygózsídó szerepet játszott. Éveken át vándorolt a kancelláriától az udvari kamarához, innen a nemzeti bankhoz, majd a helytartótanácsához és ismét vissza ugyanazokban az instanciákban. A mikor végre a bécsi kormánykörök sikertült meggyőzni arról, hogy a nemzeti bank jegykibocsátási joga nem fog csorbát szenvedni és hogy a hitellügyi jogszolgáltatás kérdése sem képezhet okot az aggodalomra, 1841. október hó 14-én V. Ferdinánd magyar király aláírta a bank szabadalomlevelét.

Az 1842. április hó 30-iki közgyűlésen megtörtént alakulással a bank a kezdetnek még csak kezdetén állott. Azok, akik egy évtizeddel előtte a kibocsátandó részvényeket jegyezték, részben elhaltak, részben elszegényedtek, részben nem bíztak az új vállalat prosperitásában és félrevonultak. Nagy bajjal járt a részvénytőke összegyűjtése. És a mikor már egybegyűlt némi pénz, gyümölcsötlenül kellett azt hevertetni, mert nem volt üzlet. Kitűnt, hogy az alapszabályok kerete szűk. A banknak csak olyan legföljebb 3 havi lejáratu váltót lehetett leszámítani, amelyen három bejegyzett kereskedő aláírása fordult elő, és előlegeket csakis állampapírokra adhatott. E korlátokat tágitani kívánta a bank igazgatósága, de Kübeck, akkori osztrák pénzügyminiszter, következetesen megtagadta az alapszabályok módosítása iránt hozzá fölterjesztett ismételt kérelmet. Ennek dacára lassankint gyarapodni kezdett a kereskedelmi bank üzletköre. Kultiválta a jelzálogüzletet, az árukra való előlegezést, összeköttetésbe lépett az akkor alakult magyar vállalatokkal: a központi vasúttársasággal, a gyáralapító részvénytársasággal, a pesti cukorgyáregyesülettel, a pesti hengermalomtársasággal, a tiszaszabályozó társulattal, a melyeknek bankárja lett. Ezzel karöltve emelkedett az intézet iránti bizalom is. Így történt aztán, hogy a midőn 1848-ban a február—márciusi zavarok Európaszerte megingatták a kereskedelmet, a bank az irányában támasztott hiteligények kielégítésére nem rendelkezett elegendő eszközökkel és a fővárosi kereskedelmi testületek az osztrák nemzeti bankhoz voltak kénytelenek kölcsönért fordulni. A magyar kereskedők e kölcsönt a kereskedelmi bank jótállása mellett kapták meg.

A szabadságharc ideje tölti be a pesti kereskedelmi bank történetének legszebb lapjait. Az a szerep, a melyet a bank e korszakban játszott, kiemelkedik a monografia keretéből és általánosabb érdekre tarthat igényt. Az első felelős magyar kormány pénzügyminisztere, Kossuth Lajos, alig foglalta el hivatalát, máris célba vette az önálló magyar bankjegy kibocsátását és természetes volt, hogy első sorban a kereskedelmi bankkal lépett ez iránt érintkezésbe. A nemzeti bank látva, hogy Kossuth komolyan veszi tervét, kezdetben tiltakozott. Hivatkozott arra, hogy szabadalma 1861-ig érvényes és ez időpontig az egész monarchiában az övé a jegykibocsátás kizárólagossága. Majd egyezkedni igyekezett. Tizenkét és fél milliónyi kölcsönt ajánlott föl Magyarországnak egy és két forintos bankjegyekben, ha elismerik privilegiumát. De a magyar kormány nem ismerte el az osztrák nemzeti bank szabadalmát és ajánlatát visszautasította. 1848. június 17-én írták alá a magyar kormány részéről Kossuth Lajos pénzügyminiszter, a magyar kereskedelmi bank részéről Havas József bankelnök, Valero A. és Liedemann I. Frigyes igazgatók a 18 pontból álló

szabadságharc alatt jegykibocsátó bankja volt a magyar államnak.

Hiába fordult hozzá a pesti intézet segélyért, épp a legválságosabb időpontokban tagadta meg tőle, ugyannyira, hogy 1850-ben, a mikor arról volt szó, hogy a nemzeti bank Pesten fiókot nyit, a kereskedelmi bank felszámolásának kérdése merült föl. A kereskedelmi bank akkori elnöke e részben már megállapodásra is jutott volt az osztrák nemzeti bank intéző köreivel. Csak az igazgatóság tagjainak szívóssága mentette meg a kereskedelmi bankot e végtől. Elvetették az osztrák nemzeti bankkal tervezett megállapodást és elvetette azt a közgyűlés is, mely a bank fönnmaradását mondogta ki.

Az alkotmány helyreállítása után a bank mindinkább megszilárdult. 1881-ben fölemelték az üzleti tőkét 5 millióra s kimondatott, hogy a bank működési köre kiterjesztetik a banküzlet minden ágára. Az új részvény kibocsátással kapcsolatban új emberek kerültek az intézet élére, Sartory Frigyes a bank vezérigazgatója negyven évi szolgálat után nyugalomba vonult s helyét Lánzy Leó foglalta el, ki most is az intézet élén áll, s nagy szakértelemmel vezeti annak ügyeit.

Érdekes Pólya művének az a része is, a melyben számszerűleg mutatja ki a bank forgalmának és üzletköreinek emelkedését. Működése első évében mindössze 1.788.469 frt váltót számított le az intézet, tavaly 66.551.557 frtra rugott a visszleszámítás és 13.813.529 frtot tevő váltótárczájára a bank a második helyen áll összes pénzügyintézeteink között. A betétek 1843—44-ben 303.292 frtot tettek ki; a 80-as évek elején már 6 millióra emelkedtek, de ma már túlhaladja a 34 millió forintot. A jelzálogüzlet terén a bank a negyedik helyen áll, a lombardüzletben azonban első helyen valamennyi pénzügyintézet között. Annál jelentékenyebbek e sikerek, mivel a részvénytőkét tekintve, a pesti magyar kereskedelmi bankot a budapesti piaczon eddigelé öt más intézet előzte meg. Részvénytőkéje 8 millió frtot, tartaléktőkéi 2.09 millió frtot s így alaptőkéje összesen 10.097.061 frtot képvisel. A bank igazgatósága ennél fogva fölemelni szándékozik a részvénytőkét oly magasságra, hogy a rendelkezésre álló alaptőke 14 millió forintot tegyen. Különös súlyt fektet ma a bank arra, hogy a Kelettel való ipari és kereskedelmi összeköttetésünket fejlessze. E részbeni uttörő működésénél az emelkedés széles tere áll előtte és készséggel ismerhetjük el a szerzővel, hogy „a banknak nemcsak tekintélyes multja van, hanem még fényes jövő vár reá.“

— **A pécsi sertéshizlaldában** í. hó 2-án a sertés állomány: 447 drb. kövér, 310 drb. félkövér, 2508 drb. sovány, 417 drb. stüldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—46 kr. kilogrammonként, pároukénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 34—37 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 25 kr. m.-m., Árpa 6 frt 30 kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

A műbor. A Természettudományi Közlönyből vesszük át dr. Absóth Sándor következő cikkekcskéjét: Évek óta olvasom a fölszólalásokat és panaszokat, hogy nátunk műborok vannak forgalomban, a melyek olcsóságuknál fogva a bortermelőknél nemcsak versenyt támasztanak, de a mellet a külföldi előtt természetes boraink hitelét is rontják. Én e panaszok jogosultságában nem hittem, mert tudom, hogy jó termés idején a természetes bor is olyan olcsó, hogy annál a műbort sem árulhatnak olcsóban. A mult évi rossz termés azonban meggyőzött arról, hogy tényleg vannak műborok forgalomban. Alig hogy a szüretelésnek vége volt, a napilapokat ilyenmü hangzatos hirdetésekkel árasztották el: „Borkivonat kitűnő, egészséges bornak rögtöni készítésére, melyet az eredeti természetes bortól nem lehet megkülönböztetni, tehát a legmelegebben ajánlhatom e különlegességet. Ára 2 kilogrammonként (elegendő 100 liter borhoz) 5 frt 50 kr. Használati utasítás ingyen mellékeltek. A sikerért és egészséges

gyártmányért kezeskedem." Ugy látszik, e hirdetéseknek volt eredménye, mert folyó évi január hónapban Bazinban egy ilyen műbortgyárra akadtak. Ennek tulajdonosa, a mint neszét vette, hogy a hatóságnak gyára lételeméről tudomása van, megszőkött, de a gyár készletét lefoglalták. A gyár már hosszabb idő óta működhetett, mert a szomszédos kis községek, sőt a pozsonyi kültelek munkásai is az ő gyártmányát fogyasztották. A korcsmárosoknak, a kik a bort forgalomba hozták, nem volt arról tudomásuk, hogy ők műbort árulnak; e gyártmányt csupán azért vették, mert olcsóbb volt (22 frt 50 kr hektoliterenként) az itt árult természetes boroknál. A mult hetekben alkalomam volt ilyen borokat megvizsgálni s így nem találok érdektelennek a vizsgálatok eredményét a következőkben közölni. A borok világos-sárga színtek, opalizáló és összehúzó, savanykás ízűek. Találaltam bennök:

	I.	II.	III.	IV.
		százalékban		
Alkoholt	4300	4000	1100	4600
Szilárd maradékot	2098	1838	2070	1720
Savat	1010	0990	1010	0750
Hamut	0238	0226	0204	0246

Az alkoholnak szaga a borseprűre emlékeztet. A hamuban a rendszer foszforsavon és kálin kívül sok kénsavat és alumíniumot találtam. Az alumínium és a kénsav olyan nagy mennyiségben fordul elő, hogy az eredeti borban is könnyű kimutatni. A szilárd maradék legnagyobb része cinkből áll. Ez elemzések útján nagyon valószínű, hogy a borkivonat, illetőleg a belőle készült bor a borseprű vizes oldata, a melyhez cukrot, alkoholt és timsót tettek. A timsó, úgy látszik, az összehúzó fanyar íz előállítására való, mert a borokbad tannint nem találtam. Hogy az ilyen bornak nevezett folyadékot már közegészségi szempontból sem volna szabad árulni, az timsótartalmából következtethető.

NYILT-TÉR.)*

Jegyzőkönyv

felvéve Bicalon, 1892. évi április hó 5-én a bikali önkényes tüzoltó-testület rendkívüli közgyűlésében.

Jelenlevők az összes egyleti tagok.

Tárgy:

A f. évi ápril hó 3-án egy tagtárs családtagjának temetéséhez kivonult testületnek főtisztelendő Benyovszky János bikali plébános úr által nyilvánosság előtt történt megsértése és kigunyolása, a mennyiben a fenntnevezett plébános úr a temetésre jövelele alkalmával egy a halottas házhoz közel álló csoporthoz ezen szavakat intézte: „Nem jönnek komédiába?” egy másik asszony előtt, ki a föltámadási ünnepekre a tüzoltó testület kivonulását jelezte, e szavakkal élt: „Wier brauchen keine Pojaczel.”

Egyleti elnök belenti, hogy az egyletet mélyen sértő kifejezésekért fenntnevezett plébános urat levélben igazolásra hívta föl, de ezen levelet plébános úr az azt vivő tüzoltó-egyleti szolga szeme láttára olvasatlanul tűzbe dobta és minden fölvilágosítást megtagadott. Indítványozza ennél fogva, hogy Benyovszky János úr ezen sértő kifejezésekért hirlapilag hívassék föl, mi készítette ezen — mindenki által üdvösnek elismert — intézmény, illetve testület kigunyolására.

A sértés oly természetű s a kifejezés olyan, hogy azt nemcsak a helybeli, hanem az ország valamennyi tüzoltó-testülete magáévá teheti, amennyiben egy a nagyméltóságú belügyminiszterium által alapszabályaival jóváhagyott és elismert testület sem nem komédiás, sem pedig pojácza.

Beterjeszti az egyleti tisztikar által szervezett s főtisztelendő Benyovszky János úrhoz küldött igazolásra fölhívó levelet, mely a következőleg szól:

A bikali önk. tüzoltó-egyesület elnökségétől.

Főtisztelendő Benyovszky János plébános úrnak Helyben.

A t. évi ápril hó 3-án d. u. 3 órakor egy tagtárs családtagjának temetésére kivonult tüzoltó-egyletet főtisztelendőségged egy a halottas

házhöz közelálló csoporthoz ezen szavakkal: „Nem jönnek komédiába?” és egy másik asszonyhoz, ki a föltámadási ünnepekre a tüzoltóság kivonulását jelezte, ezen szavakkal: „Wier brauchen keine Pojaczel”, megsértette és kigunyolta.

A tüzoltó egyesület házszabályainak 6. §-a alapján minden tagtárs vagy annak családtagjának temetésén az egylet teljes létszámában kivonulni köteles. Főtisztelendőségged a fenti kifejezések visszavonására vagy igazolására midőn ezennel fölhívom, az egylet mint humánus és emberbaráti intézmény érdekében kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy oly testület, mely a nagyméltóságú belügyminiszterium által jóváhagyott alapszabályok szerint alakult, oly testület, mely ő felsége által legkegyelmesebben segélyeztetett, oly testületek, melyeknek egyikében ő felsége József főherceg is parancsnok s ki egyszersmind a tüzoltóság föllállítását és fönnállítását pártolja, sem nem komédiás, sem pedig nem pojácza.

Ha főtisztelendőségged a fenti, nemcsak a helybeli, hanem az egész országban lévő tüzoltó-egyleteket sértő kifejezéseknek indokát meg nem magyarázza, vagy vissza nem vonja, kötelességemnek tartom főtisztelendőségged ellen annál is inkább megtenni a szükséges lépéseket, minthogy ezen mindenki u. m. egyesek és községi lakosság összessége által humánusnak elismert testület ellen, ennek alig 6 hónapos fönnállása alatt indokolatlanul izgat. Teljes tisztelettel Bical, 1892. évi április hó 4-én M a g d a Elek s. k. önk. tüzoltó-egyesületi parancsnok és elnök.

A fölolvastott és Benyovszky János úrhoz küldött, de általa olvasatlanul megsemmisített levél egész terjedelmében egyhangulag tudomásul vétetik, melyből kifolyólag és mert Benyovszky János úr sértő kifejezése az egész egyletet támadja, és minthogy továbbá ezen kifejezés nemcsak a helyben működő, mindenki által támogatott egyletet sérti, de a vidéki egyleteket is, ennél fogva a mai ülés jegyzőkönyve és az abba iktatott levél a „Pécsi Figyelő”-ben közzétételre határozottatik.

A közzététel indokolja azon körülmény, hogy főtiszt. Benyovszky János plébános úr nem hogy azon törekednék, hogy ezen emberbaráti intézmény megszilárdulása biztosítottassék, hanem azon munkál, hogy azt tekintélyében és szervezetében megbolygassa. Kijelentetik egyszersmind hogy a testület Benyovszky János úr ellen soha sem szóval sem tettel ellenséges lábon nem állott, sőt inkább azon volt valláskülönség nélkül, és céljául azt tűzte ki, hogy a két vallásfelekezet között lévő surlódásokat megszüntesse és a mennyiben a lakosság zöme német, a magyarosodást úgy az egyletben, mint azon kívül terjeszse.

— Végül kérjük a vidéki társuleteket is, hogy ezen kifejezésekben talált sértéseket magukéva tegyék s ily túlkapásokat ne tőrjenek.

A midőn az egyleti elnöknek, az egylettel szemben tanúsított magatartásáért köszönetet szavazunk, kérjük, hogy egyletünket jövőben is óvja meg minden támadástól.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Reitingger János és Wenzler Elek bizatnak meg. Más tárgé nem lévén, a jegyzőkönyv fölolvastatott és aláíratott. Kmft. Reitingger János s. k., Wenzler Elek s. k.

A jegyzőkönyvi másolat hitelűl; M a g g a Elek s. k. egyl. elnök. M u n d b r ó d János s. k. egyl. titkár. B e c h t Henrik s. k. alparancsnok. R a d l Sándor s. k. szivattyu-parancsnok. W u r m Miksa egyl. szertárnok.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Tisztafaju

 fiatal Daxi-kutyák

eladók.

Pécsett, Perczel-utca 28. sz.

Kényelem szempontjából telephon-összeköttetés!!!

Ezennel van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy a mai naptól Király-utca 1. szám alatt a főtözsében

bérekocsik bármikor

a legjutányosabb árak mellett nálam megrendelhetők. Zárás után pedig a központi kávéházból, vagy a rendőség bel vagy kül állomásairól.

Az árak helybeli vagy vidéki használatra a főtözsében megtekinthetők.

Maradok kész szolgálattal

Kindl S. F.

Siklósi-utca 10. szám.

Telephon-szám:

Kindl börgyár 76. — Főtözsde 77.

3326. sz.

tkv. 1892.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Nagy Józsefné szül. Gradwohl Borbála és társai végrehajthatónak Csonka András és neje szül. Martinovics Mária pécsi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 300 frt tőkekövetelés és járnleikai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő, Pécs város határában fekvő a pécsi 3244. sz. tjkvben felvett + 4500. szsz. szöllőre és pinczére az arverést 658 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fönnebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi június hó 21. napján d. c. 10 órakor ezen kr. törvényszék hivatalos helyiségében az arverési szobában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%.-át vagyis 65 frt 80 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1892. évi február hó 25-ik napján.

Lukrits István,

kir. törvényszéki bíró.

INGYEN

és bérmentve

küldjük meg bárkinek az

épen most megjelent

képekkel dusan ellátott

árkönyvünket

az 1892-iki

tavaszi és nyári idényre,

mely magában foglalja a legújabb párizsi és bécsi costumeok mintáit u. m. zsaketek, köpenyek, capes és pellerineket, legújabb napernyőket, kalapokat és az összes férfi és női divatcikkeket.

Hirsch Testvérek

Budapest, vaczi-utca 3.

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Csúsz, köszvény, tagszaggatás, fejfájás, csipő-fájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő.

Görömbán örölni
5 perczig forralni

Kathreiner maláta kávé gyárai
Berlin-München-Bécs

Egészség
Takarékosság

Kathreiner
Kneipp-Maláta kávéja.

az egyetlen babkávé ízével és illatával bíró maláta kávé.

Legjobb pótkávé

Sohasem nyitottan, csupán eredeti csomagokban a feletti védjeggyel.
Kapható minden gyarmatárban és úrógnista üzletben.

Ribay

„Nemzeti kávéháza“

Pécsett.

Mától kezdve ismét minden szombaton **Farkas Sándor és Jónás János** jól szervezett zenekara által

zeneestély

rendeztetik.

Kezdeté este fél 9 órakor.

A n. t. vendégeimnek figyelmébe ajánlom saját termésű

Kis-Skóki palaczk boraimat.

Scheer muzeuma

Pécsett, a buzatéren.

Miután a muzeum itt még csak pár napig látható, a belépti díjat **leszállítottam**, hogy a tisztelt családok is minél számosabban meglátogathassák.

Ugy nappal mint este fényes kivilágítás mellett **belépti díj 10 kr.**

ajándékkal együtt.

Számos látogatást kér tisztelettel

Scheer Károly,
muzeumtulajdonos.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható **Alt és Böhm** kereskedésében Pécsett.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által újab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására. Szabad szállítás borítékban 60 krért, levélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Isten

legnagyobb ajándéka az **egészség.**

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes biztonsággal:

Egger díjjutalmazott Mell-Pastillái.

Számtalan hálaírat tanuskodik erről és **senki el ne mulassza** idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszerárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetváron: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Odön gyógyszer.

valamint az

Egger A fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs Nussdorf.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy

Pécsett, Király- és Sörház-utca sarkán

a „Magyar Király“ szálloda átellenében,

Weidinger-féle gőzmalmi liszt-raktárral

egybekötött

fűszer- és rövidáru-kereskedést

nyitottam.

Raktáron tartok mindennemű **fűszer- és rövid-árukat**, az utóbbiakból különösen nagy választékban **czérnát, himző- és kötő-pamutot, gombokat, csipkéket, szalagokat és szövött-árukat**, valamint mindenféle **kelléket szabók és czipészek** részére.

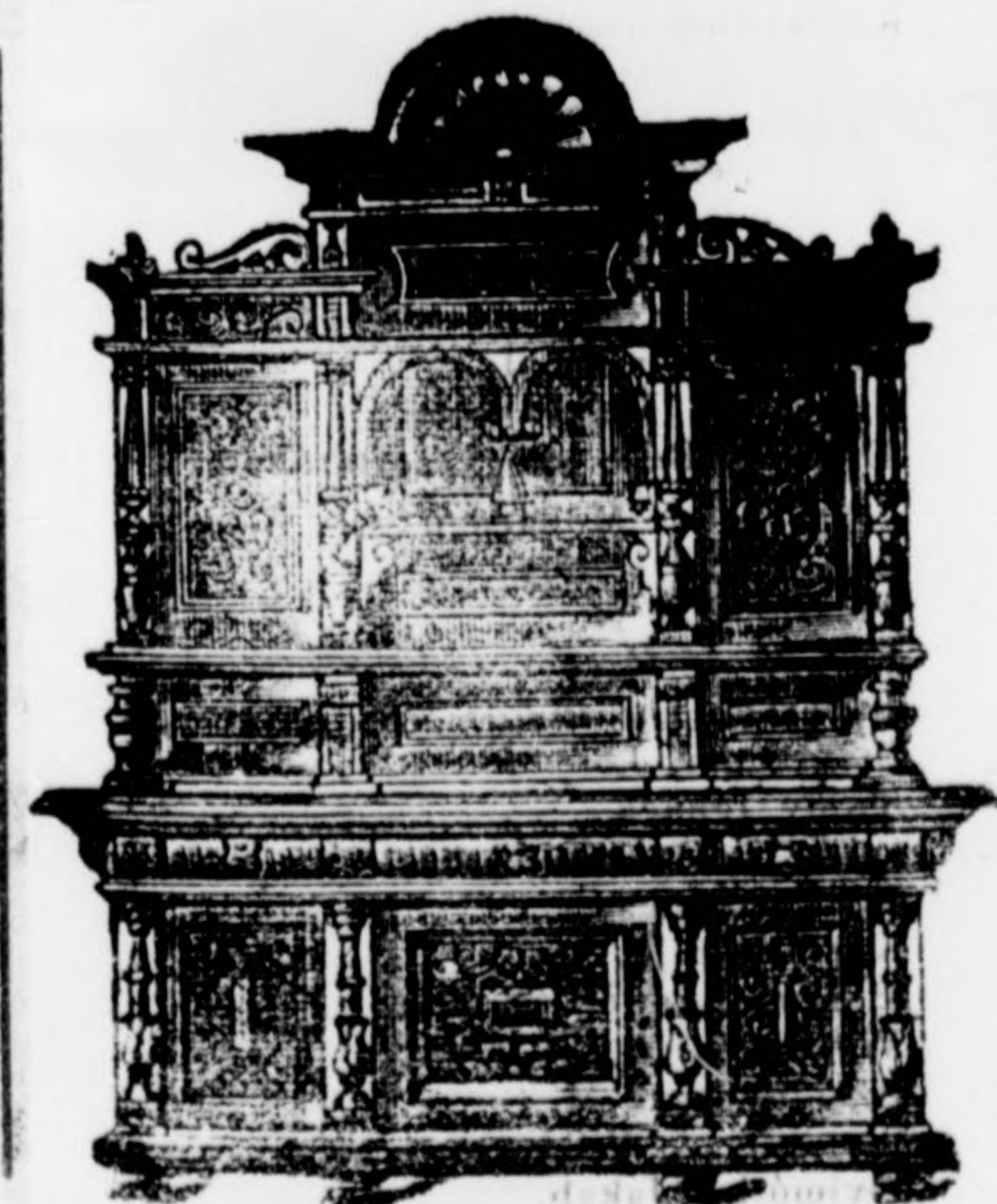
Főbb törekvésem mindenkor oda irányuland, a n. t. vevőimnek bizalmát szolid áruknak legpontosabb kiszolgálása által a lehető legjutányosabb árak mellett, kiérdemelni.

Kérem üzletemnek kegyes pártfogását

mély tisztelettel

Angyal Lajos

fűszer- és rövidáru-kereskedő és liszt-raktáros.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan teszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

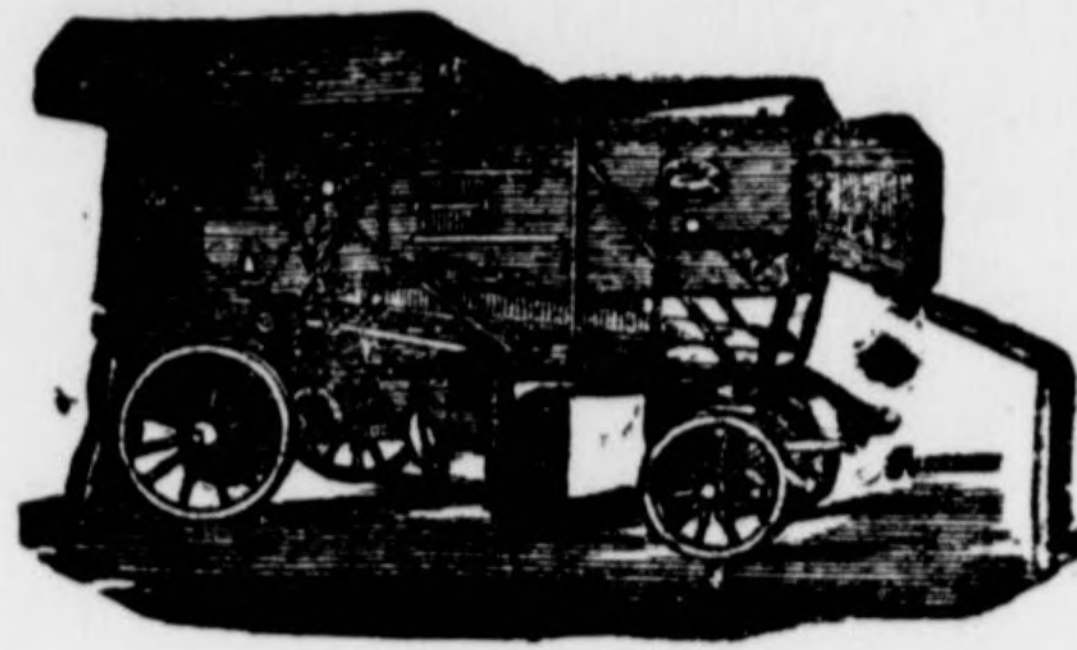
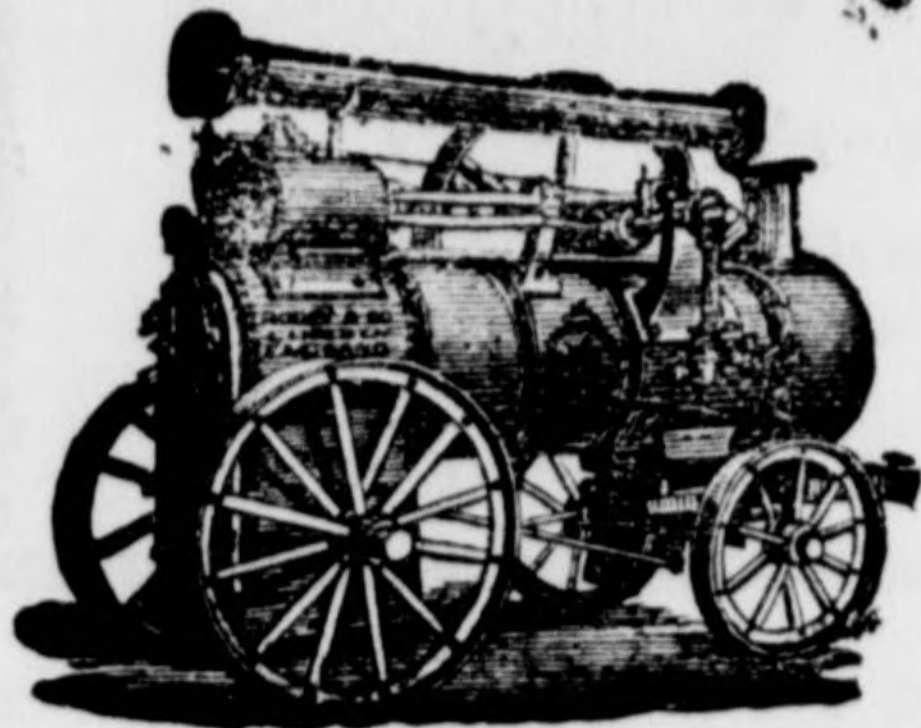
ROBEY & COMP.

GÉPGYÁROSOK
BUDAPEST

IX., Rákos-utca 5-9.

(a villanyvasút üllői-úti végállomásával szemben)
ajánlják:

elismert legjobb és legmunkaképesebb

gőzmozgonyait és gőzcséplőgépeiket

az eredetileg általuk alkalmazásba vett szabadalmazott vaskerettel, kettős működésű meghosszabbított szalmarázókkal és megnagyobbított türek- és pelyvarázó-rostákkal, továbbá újabb szerkezetű szalma-kazal-rakó-gépeiket és más egyébnemű gazdasági gépeiket és eszközeiket a legjutányosabb árakon és kedvező fizetési feltételek mellett.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

Mélyen leszállított árak

a
Pacher E.

üveg-, porcellán-, majolika-,
lámpa-, konyhafelszerelések- és
dizsmű-kereskedésében

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 17. sz. bazár alatt.

Olcsó és jóminőségű Portland-cement.

Van szerencsénk ezennel szives tudomására hozni, hogy a t. közönség kényelmére

portland-cementünk

elárusítására Széchenyi-tér 16. szám alatt, a baranyai központi takarékpénztár épületében (Zsolnay-bazárban) a „Nádor” mellett, fióküzletet nyitottunk.

Ezzel a t. közönségnek nagyon kedvező alkalom nyílik egyrészt kitűnő minőségű áru beszerzésére, mivel **portland-cementünk** a technika legújabb vívmányainak megfelelő gyárból került ki, másrészt olcsó árakra és kivételes olcsó vásárlásaink folytán mindig azonos helyzetben leszünk, hogy az árakat mindig oly olcsóra tehesük, a mi másoknak aligha állandó módjában.

Tisztelettel felkérjük a nagybecsűlt mérnök-, építész-, vállalkozó-, építő urakat és mindazon üzletembereket, kiknek cementre szükségük van, hogy vásárlásaikat nálunk kegyeskedjenek megtenni.

Ezen cementnek fehér-mészszel való keverése minden roman-cement vagy hidraulikus mészhazsnálatát feleslegessé teszi, melyek még a távoli beszerzés folytán is költségesek és így nemcsak jobb, de olcsóbb építmény érhető el.

Kovács-műhely bérbe-adás.

65 éve fűnálló, jó forgalmu

kovács-műhely

Pécsett, a szigeti országuton, bérbe adandó. — A szerszámok örök áron, jutányosan eladatnak.

Bővebbet a tulajdonosnál kis-király-utca 4. szám alatt.

Elővigyázat a ZACHERLIN vásárlásánál!

Vevő: ... „Nem kell nyitott rovarpor, mert én Zacherlint kértem... E különlegességet méltán, mint minden féreg ellen a leghatásosabb szert dicsérik és azért én csak „Zacherl” jegyű lepecsételt tüveget fogadok el.

Kapható Pécsett:

Alt és Böhm
Eizer János
özv. Reeh V.
Sipőcz István gyógyszer-tárában
Reinfeld A.
Wertheimer Ch.
Lill János
Obetko Károly
Spitzer Sándor fia
Simon János
Herdein Lajos
Hollóay Adolf
Raab Gábor
Lill István
Gyimothy Gyula
Köszl János
Berecz Károly
Nick Károly
Grünhuth és Hirschler
Zach Károly
Dobszay Antal
Leichtner Mór
Klobucsár Mihály
Kacs Kovács Jenő
Spitzer Jakab
Strausser J.
Wallerstein R.
Weber Ferencz
Bachmayer és Póth
Pfeffermann és Schön
Both és Rosenthal.

Pécsváradon:

Dvorsky Béla gyógyszer-tárában.

Mohács-on:

Auber Nep. János
Presslmayer N.
Freund és társa
Bachrach Győző
Stanzinger J.
Toldy Ignác

Siklóson:

Pauz Géza
Kürschner M.
Bárány Sándor és társa
Weingoldner J.
Szentgyörgyi M.

Villányon:

Gyimothy Jakab.